

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **S.**, zast. JUDr. P. D., Advokátska kancelária, P., proti povinnému: **A.. A.**, bývajúcemu v P., zast. JUDr. P. K., advokátom, M., **o vymoženie 100 000 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4 Er 444/2011, o návrhu bývalej manželky povinného M. B., bývajúcej v P., zast. Advokátskou kanceláriou K., na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 Er 444/2011 Okresnému súdu Pezinok **s a n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh bývalej manželky povinného M. B., dotknutej exekúciou predajom nehnuteľnosti na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O.s.p.“) z dôvodu vhodnosti. Bývalá manželka povinného svoj návrh dôvodila svojím bydliskom a sídlom súdneho exekútora povereného výkonom exekúcie v P., sídlom jej právneho zástupcu v B. a skutočnosťou, že povinný sa dlhodobo nezdržiava na území Slovenskej republiky, nakoľko žije v S.. Z týchto dôvodov mala za to, že zmena (priblíženie) exekučného súdu na Okresný súd Pezinok má svoje hospodárne opodstatnenie, a to najmä z hľadiska osobnej komunikácie účastníkov, exekútora, právneho zástupcu s exekučným súdom.

Oprávnený s predmetným návrhom nesúhlasil najmä s poukazom na č. 48 ods. 1 Ústavy SR a § 11 ods. 1 O.s.p. (č. 1. 607).

Povinný uviedol, že príslušnosť Okresného súdu v Banskej Bystrici by mala zostať, lebo v júni alebo v júli 2015 sa pravdepodobne presťahuje do B., keďže v zahraničí je iba dočasne (č. 1. 605).

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Podľa § 12 ods. 3 O.s.p. o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal (§ 12 ods. 3 O.s.p.) návrh bývalej manželky povinného na prikázanie veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4 Er 444/2011 Okresnému súdu Pezinok z dôvodu vhodnosti a rozhodol, že tomuto návrhu nevyhovuje, lebo neboli zistené zákonné predpoklady pre prijatie navrhovaného postupu podľa § 12 ods. 2 O.s.p.

Predpokladom prikážania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pritom je však potrebné mať na zreteli, že všeobecná miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je zásadou základnou, a prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú je nutné – ako výnimku – vykladať reštriktívne. Pokiaľ súd prikáže vec inému súdu podľa ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby pre takéto rozhodnutie boli splnené podmienky, poruší tým ústavne zaručené právo na zákonného sudcu zakotvené v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorých nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a príslušnosť súdu a sudcu stanoví zákon.

Dôvody vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O.s.p. môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov a iných okolnostiach. Pôjde však, ako bolo

uvedené vyššie, predovšetkým o skutočnosti, z ktorých je možné vyvodit', že iným, než príslušným súdom bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. K prikázaniu veci inému, než príslušnému súdu by však malo prichádzať iba výnimočne a len zo závažných dôvodov, kedy dôvody odňatia veci príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému musia byť natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prielom do vyššie citovaného ústavného princípu. Zákon pritom výslovne zakotvuje právo účastníkov vyjadriť sa k dôvodom delegácie i k súdu, ktorému má byť vec delegovaná, aby vhodnosť takého postupu mohla byť zvážená aj z hľadiska ich pomerov.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o exekučné konanie, v ktorom je vecne príslušným ako exekučný súd okresný súd (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku), miestne príslušným súdom v zmysle § 45 ods. 2 Exekučného poriadku je všeobecný súd povinného (exekučný súd), ktorý podporne určujú aj pravidlá uvedené v § 85 a nasl. O.s.p. a miestna príslušnosť exekučného súdu sa posudzuje so zreteľom na § 11 ods. 1 O.s.p. (zásada perpetuatio fori, podľa ktorej pre určenie miestnej príslušnosti je rozhodujúci stav v čase začatia konania a miestna príslušnosť trvá až do skončenia konania, a to aj vtedy, ak by sa podmienky miestnej príslušnosti počas konania zmenili). Ide teda o zákonom vyjadrené zásady určenia miestnej príslušnosti v exekučnom konaní, aby vec prejednal a rozhodol zákonom určený vecne a miestne príslušný exekučný súd. Dôvodom na výnimku z týchto zásad na základe návrhu na delegáciu z dôvodu vhodnosti môžu byť len také okolnosti, ktoré celkom jednoznačne, výnimočne a zároveň v súlade so zákonom a ústavným právom na zákonného sudcu odôvodňujú vhodnosť prejednaní veci iným než príslušným súdom.

V prejednávanej veci bývalá manželka povinného ako osoba dotknutá exekúciou predajom nehnuteľnosti svoj návrh na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti dôvodila svojím bydliskom a sídlom súdneho exekútora povereného výkonom exekúcie v P. sídlom jej právneho zástupcu v B. a skutočnosťou, že povinný sa dlhodobo nezdržiava na území Slovenskej republiky, nakoľko žije v S.. Z uvedeného vyvodila, že zmena (priblíženie) exekučného súdu na Okresný súd Pezinok má svoje hospodárne opodstatnenie, a to najmä z hľadiska osobnej komunikácie účastníkov, exekútora, právneho zástupcu s exekučným súdom.

Oprávnený s návrhom na delegáciu nesúhlasil a povinný uviedol, že príslušnosť Okresného súdu v Banskej Bystrici by mala zostať, lebo v zahraničí je dočasne a v júni alebo v júli 2015 sa pravdepodobne presťahuje do Banskej Bystrice.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci aj s prihliadnutím na stanovisko oprávneného a povinného dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania nie sú dané dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Pezinok. Bydlisko osoby dotknutej exekúciou, resp. sídlo jej právneho zástupcu alebo sídlo súdneho exekútora povereného výkonom exekúcie, či dlhodobý alebo dočasný pobyt povinného v zahraničí nepredstavujú také závažné a výnimočné dôvody, aby bolo možné návrhu bez ďalšieho vyhovieť. Nie je možné tak vyvodiť zmysel delegácie podľa § 12 ods. 2 O.s.p., a to, že iným (navrhnutý Okresný súd v Pezinku), než príslušným súdom (konajúci Okresný súd v Banskej Bystrici) bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. Napokon § 122 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, ktorý vec prejednáva dožiadať iný súd, v obvode ktorého sa aj osoby dotknuté exekúciou zdržujú, o vykonanie dôkazu, a to aj výsluchom takýchto osôb, resp. ich vyjadrením (§ 125 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Pre úplnosť sa dodáva, že toto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nebráni v opätovnom podaní návrhu (podnetu) na prikázanie veci, ak sa zmení procesná situácia alebo nastanú nové závažné okolnosti odôvodňujúce takýto postup.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

